

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 3Csp/51/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8820200862
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Vaľuš
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2020:8820200862.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Milanom Vaľušom v spore žalobcu: T. M.V., W.. XX.XX.XXXX, M. F. Q. XXXX/XXX, XXX XX Q., právne zastúpeného: JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, so sídlom J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, právne zastúpeného: AK GOLIÁŠOVÁ GABRIELA, s.r.o., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru, takto

rozhodol:

I. U r č u j e s a , že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č.: L. zo dňa XX.XX.XXXX uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným, je bezúročný a bez poplatkov.
II. Žalobcovi sa p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 % a o ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa XX.XX.XXXX uzatvoril žalobca s predávajúcim AUTO DISKONT s.r.o. (ďalej aj len „Predávajúci“) kúpnu zmluvu (ďalej aj len „Kúpna zmluva“) na kúpu osobného automobilu Q. K., U.: M. (ďalej aj len „automobil“) za kúpnu cenu vo výške 7.874,00 Eur s tým, že v čl. E. Kúpna cena a platobné podmienky Kúpnej zmluvy je uvedené, že celá kúpna cena automobilu bude Predávajúcemu uhradená prostredníctvom úveru na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXXX, pričom dňa XX.XX.XXXX došlo k uzatvoreniu samotnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere č.: L. medzi žalobcom a žalovanou spoločnosťou (ďalej aj len „Zmluva o úvere“). Zmluva o úvere neobsahuje niektoré z obligatórnych náležitostí požadovaných zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v znení platnom a účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy o úvere (ďalej aj len „zákon č. 129/2010 Z.z.“). Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať: v súlade s písm. c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť - adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, nie je v Zmluve o úvere uvedená; v súlade s písm. f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru - doba trvania nie je v Zmluve o úvere uvedená; v súlade s písm. g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie - celková výška spotrebiteľského úveru 8.548,00 Eur uvedená v Zmluve o úvere je nesprávna, nakoľko správna výška spotrebiteľského úveru je 7.874,00 Eur; v súlade s písm. k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov - RPMN 16,94 % uvedená v Zmluve o úvere je nesprávna, nakoľko správna výška RPMN činí 19,48 %. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak: b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa); d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná

percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Kúpna zmluva obsahuje ustanovenie o tom, že kúpna cena automobilu je 7.874,00 Eur. Uvedená suma 7.874,00 Eur mala byť Predávajúcemu zaplatená prostredníctvom úveru na základe Zmluvy o úvere, teda suma 7.874,00 Eur mala byť výškou úveru v Zmluve o úvere. Kúpna zmluva tak obsahuje jasný a určitý prejav vôle žalobcu získať úver v konkrétnej výške 7.874,00 Eur, avšak v Zmluve o úvere je uvedená iná výška úveru 8.548,00 Eur. Neexistuje ale žiadne také dojednanie, na podklade ktorého bolo možné odchyliť sa od jasnej vôle žalobcu prejavenej v Kúpnej zmluve. Zdôrazňujeme, že žalovaný jednostranne vo formulárovej Zmluve o úvere určil výšku úveru 8.548,00 Eur, hoci úmyslom žalobcu bolo získať len úver vo výške 7.874,00 Eur na financovanie kúpnej ceny automobilu. Vzájomné prepojenie Kúpnej zmluvy a Zmluvy o úvere a nutnosť ich spoločného posudzovania vyhodnotil aj NS SR v rozhodnutí, SR, sp. zn.: 5 Sžo 21/2013 zo dňa 30.04.2014: „Pri hodnotení konkrétnych okolností prípadu, sa javí nesporne preukázanou vzájomná závislosť oboch zmlúv, keďže vznik zmluvy o úvere a zmluvy o zabezpečení je priamo podmienený skutkovo súvislosťou s uzavretím zmluvy o kúpe motorového vozidla a priamo rieši financovanie kúpnej ceny tohto tovaru. Túto, pre posúdenie veci rozhodujúcu právnu okolnosť ešte umocňuje aj skutočnosť, že zo všeobecných obchodných podmienok a zmluvných podmienok v relevantnej zmluve o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že dodávateľ služby a veriteľ vystupujú spoločne ak dodávateľ služby ju podmieňuje poskytnutím úveru práve konkrétnym veriteľom (žalobcom). Nie je možné sa stotožniť ani s argumentmi žalobcu, že § 52a Občianskeho zákonníka možno aplikovať iba v prípade, ak ide o viaceré zmluvy medzi tým istým dodávateľom. Zo znenia tohto zákonného ustanovenia nevyplýva, že pri tom istom rokovaní alebo zahrnutí zmlúv do jednej listiny, môžu vystupovať iba dve zmluvné strany a že účasť tretích zmluvných strán je zo zákona vylúčená. Vzhľadom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že nejde o dva oddeliteľné spotrebiteľské vzťahy, ale s ohľadom na úzku, logickú, nadväznú skutkovú súvislosť, ide stále o totožný spotrebiteľský vzťah.“ Kúpna zmluva jasne vymedzila, aký tovar (automobil) a v akej výške sa bude financovať úverom (7.874,00 Eur). Rozhodnutie NS SR, sp. zn.: 6Sžo/61/2014 zo dňa 26.08.2015: „Aj podľa názoru odvolacieho súdu zhodne s názorom súdu prvého stupňa predmetné kúpne zmluvy obsahujú zhodný prejav vôle spotrebiteľov a predajcu spotrebiteľským úverom výhradne financovať predmet kúpnej zmluvy teda predmet financovania A, v daných prípadoch kúpa motorového vozidla ako doplatok kúpnej ceny, avšak neobsahujú predmet financovania B, či službu, náklady spojené s poskytnutím pôžičky, ktoré podľa zmluvy a zmluvy o zabezpečení majú byť financované spotrebiteľským úverom, z čoho bez akýchkoľvek pochybností je zrejmé, že v zmluvách o zabezpečení chýba zhodný prejav vôle zmluvných strán o výške úveru, poukazom na to, spotrebiteľia sumu úveru pozostávajúcu z predmetu financovania A, teda doplatku kúpnej ceny podľa kúpnej zmluvy, ale aj z ceny predmetu financovania B a z nákladov spojených s poskytnutím pôžičky vo forme štandardnej zmluvnej podmienky včlenenej do textu podmienok, podpisom zmluvy zobrali iba na vedomie.“ Pre výpočet RPMN sú dôležité vstupné parametre. V Zmluve o úvere je uvedená RPMN v nesprávnej výške 16,94 %. Vychádzajúc zo správnej výšky úveru 7.874,00 Eur, má byť údaj RPMN v správnej výške 19,48 % (výpočet podľa <<http://www.fininfo.sk/sk/kalkulacky/kalkulacka-rpmn>>). Na základe uvedeného zastáva žalobca názor, že RPMN je v Zmluve o úvere uvedená nesprávne v neprospech spotrebiteľa. Dáva do pozornosti aj nasledujúce ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z.: § 7 ods. 1 - Posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver - Veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Ods. 15, Veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať. Ods. 16 Vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401.html%23paragraf-4>> a 5, posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; § 11 ods. 2 - Dôsledky porušenia povinností - Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401.html%23paragraf-7.odsek-1>>, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401.html%23paragraf-7.odsek-1>>sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401.html%23paragraf-7.odsek-1>>sa považuje posudzovanie schopnosti splácať

úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Z predmetných ustanovení vyplýva, že dodávateľ je pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver povinný postupovať s odbornou starostlivosťou, ktorú musí viesť aj hodnoverne preukázať. V prípade, že dodávateľ takto nepostupuje je vystavený sankcii v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Žalobca preto navrhuje, aby žalovaný hodnoverne preukázal splnenie kritérií uvádzaných v citovaných ustanoveniach. Najmä, aby preukázal, že nedošlo k hrubému porušeniu povinností podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. Za daného stavu uplatňuje žalobca voči žalovanému podanou žalobou právo priznané mu § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. a žiada určiť poskytnutý spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov a zároveň priznať náhradu trov konania.

2. Žalovaný v písomnej replike doručenej súdu dňa 04.08.2020 poukázal na to, že žalobca sa predmetným žalobným návrhom domáha určenia úverovej zmluvy č. L. za bezúročnú a bez poplatkov z dôvodu absencie obligatórných náležitostí v zmysle ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z.. Žalobca sa predmetným žalobným návrhom domáha určenia úverovej zmluvy č. L. za bezúročnú a bez poplatkov z dôvodu absencie obligatórných náležitostí v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.. Žalovaný so žalobou nesúhlasí, popiera tvrdenia žalobcu v celom rozsahu a zastáva názor, že žalovaná úverová zmluva je vyhotovená korektne, obsahuje všetky povinné náležitosti v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, preto je nedôvodné vyhlásiť ju za bezúročnú a bez poplatkov. Žalovaný ako poskytovateľ úverov preplatil na základe doručenej faktúry č. S. XXXX/XXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX vystavenej na sumu 8.548 eur zo spoločnosti AUTO DISKONT s.r.o. sumu uvedenú vo faktúre vo výške 8.548 eur ako kúpnu cenu za motorové vozidlo a doplnky. Predmetná faktúra bola žalobcom odsúhlasená, na znak čoho ju aj podpísal, preto žalovanému nie je zrejmé, z akého dôvodu namieta predmet kúpy u žalovaného, ktorý je poskytovateľom úveru a nie u predajcu, ktorý faktúru vyhotovil. Je výlučne záležitosťou medzi predávajúcim a kupujúcim aké podmienky kúpy si dojednávajú a odsúhlasia. Úverová zmluva, vyúčtovaná faktúra ako aj preberací protokol sú žalobcom podpísané, z čoho vyplýva, že s obsahom jednotlivých listín sa oboznámil, ich obsahu porozumel a súhlasil s nimi. Žalovaný ako poskytovateľ úverov preplatil na základe podpísanej úverovej zmluvy sumu 8.548 eur. Nie je povinnosťou a tiež ani právom žalovaného, ako poskytovateľa úveru, dopytovať sa dodatočne po doručení faktúry žalobcu ako klienta, či si chce naozaj zakúpiť všetko, čo je uvedené vo faktúre a či s vyfakturovanou sumou súhlasí. Výška celkovej kúpnej ceny je uvedená vo faktúre vyhotovenej predajcom, ktorú žalobca ako klient odsúhlasil a podpísal, čo znamená, že sa s ňou oboznámil a s výškou vyfaktúrovanej ceny súhlasil. Následne je faktúra spolu s úverovou zmluvou zasielaná na preplatenie veriteľovi. Veriteľ teda nemá absolútne žiadny dosah na položky uvedené vo faktúre, ktorú len prepláca, ale nevyhotovuje. Je preto nevyhnutné striktné rozlišovať vzťah medzi predávajúcim - spoločnosťou AUTO DISKONT s.r.o. a žalobcom ako kupujúcim a ďalší vzťah medzi poskytovateľom úveru - spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. a klientom ako dlžníkom. K žiadnemu zavádzaniu zo strany žalovaného nedošlo, nakoľko žalobca presne vedel, v akej výške mu bude úver poskytnutý a on sám s touto výškou súhlasil. V bode 3.4 úverovej zmluvy je totiž presne uvedená celková výška úveru ako suma 8.548 eur, žalobca bol s touto výškou oboznámený, s obsahom zmluvy súhlasil, na znak čoho ju podpísal, a neskôr aj plnil. Žalobca súčasne podpísal aj protokol o prevzatí predmetu financovania, v ktorom bola taktiež uvedená celková cena predmetu financovania vo výške 8.548 eur, ktorú žalobca ani v tomto prípade nenapádal, ani nespochyboval. V zmysle § 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, sa „Celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere.“ Celkovo tak žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 8.548 eur, ako vyplýva zo samotnej úverovej zmluvy. Predmetná úverová zmluva bola uzatvorená z iniciatívy žalobcu, žalovaný uzatvorenie zmluvy žalobcovi žiadnym spôsobom nevnucoval. Bolo povinnosťou žalobcu zmluvu si riadne a dôsledne prečítať a následne až po dôslednom porozumení všetkým ustanoveniam ju podpísať. Ochrana spotrebiteľov sa nemôže dostať až do rozsahu, že oslobodí spotrebiteľa od čítania zmluvy a následne, keď dôjde k uplatňovaniu jednotlivých zmluvných ustanovení sa začne spotrebiteľ brániť tým, že si ju neprečítal a neporozumel jej. Doposiaľ žiadny náš klient ako spotrebiteľ pri uzatváraní zmluvy nevyjadril nesúhlas, ani nenamietal žiadne z ustanovení úverových zmlúv a rovnako ani nepožiadal o vysvetlenie žalovaného z dôvodu, že jej nerozumie. Veľa klientov ako spotrebiteľov sa obmedzí len na získanie finančného prospechu zo zmluvy zabúdajúc na svoje povinnosti. Úverová zmluva však zakladá synalagmatický záväzkový právny vzťah, na základe ktorého si strany majú plniť navzájom. Žalobca mal možnosť s úverovou zmluvou sa v pokoji domova dôsledne oboznámiť a v prípade výhrad a nesúhlasu s ňou od zmluvy odstúpiť, čo však neurobil a ani neplánoval, nakoľko úver určitú dobu

riadne a včas splácal. Žalovaný poukazuje na to, že ani ochrana spotrebiteľov nemôže byť bezbrehá. Právne predpisy ustanovujú podmienky, za akých sa môžu úvery poskytovať. Avšak aj tu sa prax vyvíja, čo je zrejmé aj zo zmien v jednotlivých zákonoch resp. v prijímaní nových zákonov, ktoré nahrádzajú tie staré. Obdobný právny názor vyslovil v odôvodnení svojho rozsudku aj Okresný súd Galanta v konaní vedenom pod sp.zn. 35Csp/316/2017 v znení: „Žalobca vo svojich vyjadreniach argumentoval, že celková výška úveru 9.053,- Eur (z ktorej následne žalovaný vychádzal pri výpočte RPMN a celkovej čiastky splatnej spotrebiteľom) nezodpovedá výške zostatku kúpnej ceny motorového vozidla 8.170,- Eur podľa kúpnej zmluvy, ktorá mala byť uhradená z prostriedkov úveru. Podľa tvrdenia žalobcu mal žalovaný celkovú výšku úveru navýšiť o sumu príslušenstva, pričom z kúpnej zmluvy je zrejmé, že v dohodnutej kúpnej cene bolo zahrnuté i príslušenstvo predmetu zmluvy. S takouto argumentáciou sa súd nestotožňuje. Je nesporné, že predmetom písomnej kúpnej zmluvy uzavretej medzi treťou osobou a žalobcom bol predaj motorového vozidla C. N. za kúpnu cenu 9.970,- Eur, ktorá mala byť v časti 8170,- Eur financovaná z prostriedkov úveru. Zároveň však bolo zistené, že okrem písomnej kúpnej zmluvy z XX.XX.XXXX boli medzi treťou osobou a žalobcom uzavreté ďalšie zmluvy, predmetom ktorých boli tovary a služby vymedzené a ocenené vo faktúre S.. Túto faktúru žalobca podpísal a ani v priebehu konania nerozporoval, že mu tieto služby a tovary popri motorovom vozidle C. N. boli dodané. Tieto zmluvné vzťahy neboli uzatvárané za účasti žalovaného. Ako je uvedené vyššie, určenie sumy peňažných prostriedkov, ktoré tvoria úver, je podstatnou náležitosťou zmluvy o úvere a podlieha dohode strán a hlavnom predmete plnenia. Podľa názoru súdu je v zmluve celková výška úveru uvedená jasne, určite a zrozumiteľne v sume 9.053,-Eur. Zároveň je zmluve vymedzený účel, na ktorý sa žalobca zaviazal poskytnuté prostriedky použiť ako nákup motorového vozidla, vrátane prípadných doplnkových služieb, poskytovaných dodávateľom. Žalobca netvrdil, ani nepreukazoval, že by mu prostriedky v dojednanej výške úveru neboli poskytnuté (teda, že nebola preplatená celá faktúra S.). Skutočnosť, že celková výška úveru v úverovej zmluve sa nezhoduje so zostatkom kúpnej zmluvy, ktorá mala byť financovaná z úveru podľa kúpnej zmluvy, je irelevantná, keďže predmetné zmluvné vzťahy boli uzatvárané medzi odlišnými subjektmi. Pre uzavretú úverovú zmluvu je podstatné, že bol platne dojednaný hlavný predmet plnenia, a to výška úveru v sume 9.053,-Eur. Použitie predmetných prostriedkov bolo viazané na dohodnutý účel, a to kúpu motorového vozidla (v sume 8.170,- Eur podľa kúpnej zmluvy), prípadne doplnkové služby poskytované dodávateľom. Záväzok použiť peňažné prostriedky v súlade s účelom zaväzoval žalobcu ako dlžníka, ktorý ich použil na úhradu ďalších tovarov a služieb vymedzených vo faktúre S. v celkovej sume 883,- Eur (629 + 191 + 48 + 15,40 - 0,40). V prípade ak by žalobca použil peňažné prostriedky v rozpore s účelom, v zmysle § 507 Obchodného zákonníka by veriteľ mal právo od zmluvy odstúpiť, ktoré však žalovaný v danej veci nevyužil. Výška poskytnutého úveru v úverovej zmluve nebola teda určená jednostranne žalovaným, ako sa mylne žalobca domnieva, ale závisela od doručenej faktúry predajcu, ktorá bola žalobcom podpísaná a odsúhlasená. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalovaný zastáva názor, že aj hodnota RPMN bola vypočítaná správne na základe vzorca uvedeného v prílohe zákona č. 129/2010 Z.z. a so správnymi vstupnými údajmi. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Vyššie citované ustanovenie je nutné s ohľadom na prítomnosť neurčitých právnych pojmov vykladať v kontexte všeobecnej právnej úpravy, predovšetkým potom teleologickým výkladom. V tejto otázke výkladu možno poukázať na rozsudok Najvyššieho správneho súdu z 1. apríla 2015, č. J. 1 As 30/2015 - 39, ktorý v ods. 20 vymedzuje zmysel zakotvenia vyššie uvedenej povinnosti poskytovateľov spotrebiteľských úverov posudzovať bonitu spotrebiteľa predovšetkým ochranou spotrebiteľa pred rizikovými úvermi, a ďalej riešením problému rastúceho zadĺženia domácností. Povinnosť veriteľa posudzovať pred uzavretím zmluvy bonitu spotrebiteľa pritom predstavuje aj určitú záruku, že veriteľ bude pri poskytovaní úveru postupovať tak, aby spotrebiteľa do určitej miery chránil pred neschopnosťou splácať. Primárnym záujmom vyššie citovaného ustanovenia je potom ochrana spotrebiteľa pred nezodpovedným poskytnutím úveru. Žalovaný je subjektom poskytujúcim tisícky úverov mesačne, v podobe radu produktov od hotovostných bezúčelových úverov, cez účelové úvery na nákup tovaru, po revolvingové úvery spojené s kreditnými kartami. Záujmom veriteľa je zisk z poskytnutia úveru v podobe úroku dosiahnutého spotrebiteľovým riadnym splácaním. Záujmom veriteľa nie je a nemôže byť zámer následného vymáhania pohľadávok vzniknutých omeškaním dlžníka. To je zrejmé už pri jednoduchej úvahe o zohľadňovaní nákladov takéhoto procesu vymáhania (napr. súdne poplatky, právne zastúpenie) a všeobecne známu problematickú vymožitelnosť podobných pohľadávok. Je teda

nepochybné, že žalovaný bol motivovaný na dôkladné posudzovanie schopnosti splácať poskytnutý úver nielen ustanoveniami právnych predpisov, ale aj úplne zjavnými ekonomickými faktormi. Zároveň je z opísaného rozsahu podnikania žalovaného zjavné, že z dôvodov finančných a časových nemôže byť proces poskytovania úverov založený na ručnom spracovaní každej žiadosti o úver. Žalovaný tak okrem odbornosti svojich zamestnancov využíva tiež kombináciu tejto odbornosti a moderné technológie a s ňou spojené automatizácie, ako je ostatne obvyklé u všetkých porovnateľných subjektov v jeho odvetví. V rámci postupu v poskytovaní úveru naplňa žalovaný svoju zákonnú povinnosť preverovania bonity spotrebiteľa dôsledným zisťovaním jeho kreditného skóre, čiže credit scoringu, ktoré zaisťuje oddelenie úverových rizík. Týmto procesom je posudzovaná spotrebiteľa príjmová a výdavková stránka a ďalej sa skúmajú klientske informácie o premenných hodnotách ako napr. vek, vzdelanie, zdroj príjmov, rodinný stav, počet detí, spôsob bývania a pod. Pre tento účel je využívaný štatistický model, ktorého výstupom je pravdepodobnosť dodržania úverových záväzkov zo strany klienta. Tento model je postavený na logickej regresii, kde sa jednotlivé dichotomické premenné opierajú o ďalšie. Pre každú produktovú líniu potom žalovaný využíva odlišný model pre zistenie kreditného skóre klienta. Rovnako tak sú nastavené hodnoty minimálneho skóre, ktorého nedosiahnutím je posudzovaná žiadosť zamietnutá. Uvedené posudzovanie bonity na základe parametrov vytvorených odbornými zamestnancami vykonáva automatizovaný systém. Vyššie načrtnutý postup a jeho nutnosť sa vo svojej podstate ničím nelíši napr. od situácie v poisťovníctve, kedy poisťovne obdobným spôsobom pri kontraktácii vyhodnocujú pomocou podobných matematických (štatistických) operácií poisťné riziká svojich poisťencov a ich finančné krytie. Pre predchádzanie vzniku omeškania klienta s úhradou splátok zabezpečuje žalovaný kontrolu bonity klienta, ktorej výsledkom je limit najvyššej mesačnej splátky. V rámci neho je overovaná schopnosť klienta splácať ďalšie finančné záväzky a hradiť nevyhnutné životné výdavky. Je zohľadňované rodinné postavenie klienta, najmä vyživovacia povinnosť, príjem partnera, prípadne ďalšie skutočnosti. Pokiaľ z takto uvedených informácií vznikne pochybnosť o pravosti tvrdenia klienta, pristupuje žalovaný k žiadosti o predloženie potvrdenia o výške príjmu alebo výpisu z bankového účtu, overenie údajov o zamestnaní a pod.. Existenciu prípadných ďalších pochybností ohľadom bonity klienta minimalizuje žalovaný kontrolou klienta v externých registroch. Využívané sú úverové registre SOLUS a NRKI. S ich pomocou sa zhromažďujú klientske informácie, ako je napr. existencia záväzkov, ich výška, historická platobná morálka klienta. Hodnotu informácií z týchto registrov je pritom potrebné považovať za významnú s ohľadom na skutočnosť, že poskytujú obraz o stave záväzkov u veľkého počtu veriteľov - dá sa povedať, že u prevažnej väčšiny relevantných inštitucionálnych veriteľov pôsobiacich na trhu. Žalobca ako klient pri uzatváraní úverovej zmluvy uviedol, že je podnikateľom a podniká pod obchodným menom T. M. - W.. Má čistú výšku mesačného príjmu XXX eur, príjem partnerky XXX eur a mesačné náklady domácnosti sú vo výške XX eur. V období uzatvorenia žalovanej úverovej zmluvy žalovaný nemal súhlas zo Sociálnej poisťovne na overovanie klientmi uvádzaných informácií pri uzatváraní zmluvy, čo sa postupom času podarilo zmeniť a informácie o žiadateľoch o úver sú preverované v súčasnosti už aj v Sociálnej poisťovni. Zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch vznikol transpozíciou smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48 / ES z 23. 4. 2008, o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102 / EHS. Transpozícia tejto smernice do slovenského právneho poriadku znamenala významný pozitívny krok v smere k žiaducej kultivácii trhu a potláčanie nezodpovedných a neférových poskytovateľov úverov. V tejto súvislosti si žalovaný dovoľuje poukázať na čl. 8 uvedenej smernice v spojení s bodmi 26 a 28 smernice. Bod 26 smernice považuje na rastúcom úverovom trhu za dôležité, aby "sa veritelia nepúšťali do nezodpovedného požičiavania, ani neposkytovali úvery bez predchádzajúceho posúdenia úverovej bonity (...)" Bod 28 smernice stanovuje: "Pri posudzovaní úverovej bonity spotrebiteľa by mal veriteľ nahliadnuť aj do príslušných databáz; právne a reálne okolnosti môžu vyžadovať, aby sa toto vyhľadávanie líšilo čo do rozsahu." Článok 8 smernice stanovuje povinnosť členských štátov zabezpečiť, aby "pred uzavretím úverovej zmluvy veriteľ posúdil úverovú bonitu spotrebiteľa na základe dostatočných informácií získaných prípadne od spotrebiteľa, a ak je to potrebné, na základe nahliadnutia do príslušnej databázy." Vyššie uvedené dianie smernice poukazujú na voľnú úvahu poskytovateľa úveru, či sú informácie, ktoré má k dispozícii na posúdenie bonity klienta dostačujúce, alebo či je nutné ich overiť pomocou iných údajov. Ako už bolo uvedené, žalovaný aktívne zisťuje kreditné skóre klientov, čím plní povinnosti stanovené uvádzanými právnymi predpismi. V prípade nízkej výpovednej hodnoty získaných údajov pristupuje k využitiu externých registrov. Pre úplnosť žalovaný poukazuje na rozsudok štvrtej komory Súdneho dvora z 18. 12. 2014 vo veci C-449/13, CA Consumer Finance SA proti Ingrid Bakkaus a ďalšie, z ktorého v ods. 37 vyplýva, že "poskytovateľ úveru musí po prvé v každom jednotlivom prípade s prihliadnutím na jeho osobitné okolnosti zvážiť, či sa jedná o príslušné informácie a či sú tieto informácie dostatočné na posúdenie úverovej bonity spotrebiteľa. V tomto ohľade sa dostatočnosť

uvedených informácií môže líšiť podľa okolností, za ktorých dôjde k uzavretiu úverovej zmluvy, podľa osobnej situácie spotrebiteľa alebo podľa výšky úveru uvedenej v tejto zmluve.“ Ďalej v ods. 38 rozsudku Súdny dvor uvádza, že "(...) smernice 2008/48 neukladá poskytovateľom úveru povinnosť vykonávať systematicky kontrolu pravdivosti informácií poskytnutých spotrebiteľom. V závislosti od okolností každého jednotlivého prípadu sa poskytovateľ úveru môže buď uspokojiť s informáciami, ktoré mu poskytne spotrebiteľ, alebo môže dospieť k názoru, že je nevyhnutné, aby tieto informácie boli potvrdené pomocou ďalších údajov.“ Konečne potom bod 2 výroku rozsudku uvádza: "Článok 8 ods. 1 smernice 2008/48 sa má vykladať po prvé v tom zmysle, že nebráni tomu, aby bolo posúdenie úverovej bonity spotrebiteľa vykonané len na základe informácií uvedených spotrebiteľom, za podmienky, že tieto informácie budú dostatočné a že jeho samotné vyhlásenia budú podopreté dokladmi, a po druhé, že neukladá poskytovateľovi úveru povinnosť vykonávať systematicky kontrolu informácií poskytnutých spotrebiteľom.“ Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalovaný nepochybil, keď tvrdenia žalobcu považoval za dostatočné vzhľadom na neexistenciu dôvodných pochybností o pravdivosti tvrdenia žalobcu, keď zároveň jeho posúdenie nebolo založené len na týchto tvrdeniach žalobcu (ako bolo popísané vyššie). Žalovaný vyjadruje presvedčenie, že vzhľadom na výšku úveru a dlhými časovými odstupmi poskytnutia jednotlivých úverov, ďalej s ohľadom na sofistikovanú analýzu, ktorej bol žalobca pri dojednaní úveru podrobený, splnil podmienky zákona, kedy miera preverenia zodpovedá čiastke, a teda postupoval v danej veci s odbornou starostlivosťou. Zákon a priori nestanovuje povinnosť preskúmania dát, žalovaný ako veriteľ však v prípadoch pochybností zabezpečuje dodatočné dáta, a to nad rámec svojich povinností. Jedným z dôvodov nadštandardnej kontroly je zámer veriteľa za každých okolností poskytnúť úver takej osobe, ktorá ho bude schopná splácať, pretože poskytovanie úverov klientom neschopným plniť svoje záväzky by bolo v rozpore so zámerom a záujmami veriteľa. Záverom žalovaný poukazuje na zmysel zákona o spotrebiteľskom úvere, keď tento sa rovnako ako všetky ostatné súkromnoprávne predpisy odvíja predovšetkým od zásady autonómie vôle, ktorá sa tak logicky prejavuje predovšetkým v rokovaní subjektov právnych vzťahov, spotrebiteľské úvery nevynímajúc. Rovnako pokiaľ ide o ustálenú rozhodovaciu prax, ktorá tiež apeluje na interpretáciu v prospech platnosti zmluvy (sp. Zn. II. ÚS 571/2006, I. ÚS 625/2003, ad.). Žalovaný súčasne poukazuje na skutočnosť, že v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov sa neupravuje spôsob, akým má veriteľ posudzovať schopnosť klienta splácať úver, odkazuje sa len na odbornú starostlivosť. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti máme za preukázané, že túto povinnosť si žalovaný v zmysle zákona dostatočne a dôsledne splnil. Pokiaľ ide o splnenie náležitosti v § 9 ods. 2 písm. c) zákona č. 129/2010 Z.z. , t j. uvedenie adresy veriteľa, žalovaný dáva do pozornosti, že predmetom žalovanej úverovej zmluvy č. L. bolo poskytnutie účelového úveru na preplatenie motorového vozidla. Pokiaľ mal žalobca záujem podávať reklamáciu alebo sťažnosť, mohol sa obrátiť priamo na žalovaného ako poskytovateľa úveru, ktorého adresa je uvedená hneď v úvode pod názvom Zmluva o spotrebiteľskom úvere v časti „Zmluvné strany“ a tiež priamo v texte úverovej zmluvy na strane č. 4 v časti nad názvom Záverečné ustanovenia v znení bodu 10.13 : Klient je oprávnený uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť na adrese sídla veriteľa uvedenej v záhlaví ÚZ, alebo v jej prevádzkových priestoroch alebo na adrese prevádzkarne predajcu uvedenej v ÚZ. Žalovaný preto považuje aj náležitosť uvedenú v ustanovení § 9 ods. 2 písm. c) zákona č. 129/2010 Z.z. za uvedenú korektne a v súlade so zákonným znením. Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby úverová zmluva obsahovala adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, pričom neuvádza, akým konkrétnym spôsobom a na akom mieste zmluvy má byť táto adresa uvedená. Smernica vo svojom ustanovení požaduje uviesť adresu veriteľa, čo by malo byť rozhodujúcim kritériom pre eurokonformný výklad predmetného ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch. Z týchto dôvodov sa žalovaný domnieva, že nemôže ísť o ten istý prípad ako je neuvedenie adresy veriteľa, ktoré vnútroštátna úprava podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch sankcionuje tým, že sa spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Takáto sankcia by nemohla byť považovaná za primeranú, keďže žalobca mohol riadne posúdiť rozsah svojich budúcich záväzkov. V tejto súvislosti žalovaný poukazuje na uznesenie Súdneho dvora EÚ zo dňa 16.11.2010 vo veci C-76/10. Aj v zmysle rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15, sa vyžaduje v prípade sankcionovania bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou zmluvy uplatňovanie princípu primeranosti. Preto táto požiadavka by mala byť kritériom pre eurokonformný výklad vnútroštátneho práva. V zmysle bodu 72 rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15: „Za primerané by sa však nemalo považovať, ak v súlade s touto vnútroštátnou právnou úpravou uplatnenie takejto sankcie vyvoláva voči veriteľovi závažné následky v prípade neuvedenia niektorých náležitostí spomedzi náležitostí upravených v článku 10 ods. 2 smernice 2008/48, ktoré svojou povahou nemôžu mať vplyv na schopnosť dlžníka posúdiť rozsah svojho záväzku,...“ V zmysle bodu 73 rozsudku Súdneho dvora

EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15: „...je potrebné odpovedať na siedmu otázku tak, že článok 23 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť ktorej neuviedenie môže spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku.“ Žalobca v prípade žalovanej úverovej zmluvy jednoznačne a nepochybné vedel, kto je jeho veriteľom a aká je adresa, na ktorej môže prípadnú reklamáciu, či sťažnosť podať, preto žalovaný považuje za nedôvodné a nezákonné sankcionovať úverovú zmluvu bezúročnosťou a bez poplatkovosťou z nedôvodu nedoržania zákonných náležitostí. Doba trvania zmluvného vzťahu jasne vyplýva z úverovej zmluvy, konkrétne z časti 4. Podmienky splácania úveru, kde je termín prvej splátky stanovený na deň XX.XX.XXXX, termín konečnej splatnosti XX.XX.XXXX, samotná doba trvania je určená ako 96 splátok, žalobca ako spotrebiteľ má teda presné a jednoznačné informácie o dobe trvania úverovej zmluvy a taktiež aj o termíne konečnej splatnosti. Rovnaký právny názor vyjadril v odôvodnení svojho rozsudku zo dňa 15.01.2018 aj Okresný súd Rimavská Sobota v konaní sp.zn. 10Csp/90/2017 v znení: „Okrem toho do pozornosti súd dáva, že už aj právna úprava SR reflektuje na nový vývoj rozhodovacej praxe (s odkazom na vyššie citovaný rozsudok súdneho dvora), keď zákon o spotrebiteľských úveroch v § 9 od 01.05.2018 v rámci jej novely vykonanej zákonom č. 279/2017 Z.z. upravuje, že v § 9 ods. 2 písm. d) sa vypúšťajú slová "a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru" a v § 9 ods. 2 písm. i) sa slová "a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov" nahrádzajú slovami "frekvenciu splátok a". Nakoľko teda zmluva obsahuje všetky náležitosti, nie je možné určiť, že je bez poplatkov a úrokov, preto súd žalobu zamietol." Zákon č. 129/2010 Z.z. v znení platnom a účinnom ku dňu 01.05.2018 zmenil znenie ustanovenia § 9 ods. 2 písm. d) tak, že povinnou náležitosťou je už len uvádzanie doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá je nepochybné v úverovej zmluve dodržaná. V tejto súvislosti žalovaný poukazuje aj na Uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 22.11.2011, č.k. IV. ÚS 499/2011-25, ktorým súd vyslovil názor, že jedným z princípov právneho štátu je aj zachovávanie istoty pri rovnakom posudzovaní totožných otázok v obdobných prípadoch. Aj z novely zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 zreteľne vyplýva spôsob, akým sa majú konajúce súdy vysporiadať s posudzovaním jednotlivých náležitostí spotrebiteľských úverových zmlúv. Je preto nekorektným a nezákonným sankcionovať veriteľov bezúročnosťou a bez poplatkovosťou úveru na základe výkladu, ktorý je v rozpore so samotným znením zákona o spotrebiteľských úveroch. Na záver predložil právny zástupca žalovaného právny názor Okresného súdu Senica v odôvodnení rozsudku zo dňa 21.03.2018 v konaní vedenom pod sp.zn. 9Csp/188/2017 v znení: „Súd považuje za potrebné zdôrazniť, že cieľom zákonnej úpravy spotrebiteľských úverov je ochrana spotrebiteľov pred nekalými praktikami poskytovateľov úverov, pred neprehľadnými, nejasnými, nezrozumiteľnými zmluvami, kedy spotrebiteľ pri podpise zmluvy nemá poňatia, koľko ho napokon úver bude stáť. Nie je to ale nástroj pre špekulácie spotrebiteľa za účelom získania úveru zadarmo a bez akýchkoľvek poplatkov v prípade, keď úver získal na základe jasnej, prehľadnej a zrozumiteľnej zmluvy. Ochrana spotrebiteľa ako slabšej zo zmluvných strán má nepochybné v právnom systéme svoje opodstatnenie, avšak zároveň aj svoje hranice dané zásadou spravodlivosti a účinnosti ochrany ohrozeného, príp. porušeného práva, zásadou rovnosti strán, ako aj ďalšími zásadami a princípmi ako sú vigilanti bus iura, neminem laedere a pod. Bez rešpektovania uvedených zásad a princípov by súd skĺzol k formalistickému, nevýchovnému a paternalistickému postupu vo výsledku s neprípustným zvýhodňovaním dlžníka oproti veriteľovi." Na základe vyššie uvedených skutočností je preukázané, že zmluva o úvere spĺňa všetky náležitosti platného právneho úkonu, bola uzatvorená v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi a neobsahuje žiadne ustanovenia, ktoré by spôsobovali značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Z uvedených dôvodov preto nepovažujeme žalobu za dôvodnú, keďže žalobca neuniesol dôkazné bremeno a navrhujeme, aby súd žalobu ako nedôvodnú zamietol a priznal žalovanému náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia.

3. Žalobca sa ďalej k sporu písomne vyjadril v duplike doručenej súdu dňa 11.09.2020. Uviedol, že kúpna zmluva obsahuje jasný a určitý prejav vôle žalobcu získať úver v konkrétnej výške 7.874,00 Eur, avšak v Zmluve o úvere je uvedená iná výška úveru 8.548,00 Eur. Žalovaný svojvoľne zmenil v Zmluve o úvere výšku úveru oproti výške úveru uvedenej v Kúpnej zmluve. Neexistuje žiadne také dojednanie, na podklade ktorého bolo možné odchyliť sa od jasnej vôle žalobcu prejavenej v Kúpnej zmluve. Vzájomné prepojenie Kúpnej zmluvy a Zmluvy o úvere a nutnosť ich spoločného posudzovania vyhodnotil aj NS SR v Rozhodnutí NS SR, sp. zn.: 5 Sžo 21/2013 zo dňa 30.04.2014, na ktoré sme poukazovali a citovali ho v podanej žalobe. Opätovne si dovoľíme poukázať na záver NS SR: „Vzhľadom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že nejde o dva oddeliteľné spotrebiteľské vzťahy, ale s ohľadom na úzku, logickú, nadväznú skutkovú súvislosť, ide stále o totožný

spotrebiteľsky vzťah.“ V žalobe bolo poukazované aj na Rozhodnutie NS SR, sp. zn. 6 Sžo 61/2014 zo dňa 26.08.2015 z ktorého vyplýva, že je nevyhnutné pri negociačnom procese rozlišovať medzi stupňom individuálneho dojednaní v podobe „zhodného prejavu vôle“ a „vzatím na vedomie“ a nemožno nahrádzať individuálne dojednanie iba vopred predformulovaným „vzatím na vedomie“. Kúpna zmluva je právne významným a záväzným dokumentom pre Zmluvu o úvere. Zmluva o úvere musí rešpektovať jasne a zrozumiteľne vôľu prejavenu žalobcom v Kúpnej zmluve a nemôže slúžiť na to, aby vzbudzovala dojem samostatnosti a nezávislosti Zmluvy o úvere. Taktiež ani faktúra a protokol o prevzatí predmetu financovania vystavené Predávajúcim nemôžu tvoriť platnú súčasť spotrebiteľského kontraktu. Navyše, vzájomné prepojenie je potrebné nachádzať medzi Kúpnu zmluvou a Zmluvou o úvere, keďže nie faktúra a Zmluva o úvere alebo protokol o prevzatí predmetu financovania a Zmluva o úvere, ale Kúpna zmluva a Zmluva o úvere predstavujú totožný spotrebiteľský vzťah. Žalovaným predkladanú faktúru a protokol o prevzatí predmetu financovania, považuje za týchto okolností za irelevantné listinné dôkazy pre posúdenie súdnej veci z dôvodov, že faktúra je iba účtovným dokladom, bez právnej záväznosti vo vzťahu k obsahom zmlúv, protokol o prevzatí predmetu financovania je iba doklad o prevzatí predmetu financovania preberajúcim, bez právnej záväznosti vo vzťahu k obsahu zmlúv, vo faktúre ani v protokole o prevzatí predmetu financovania sa nenachádzajú žiadne dojednania, ktorými by žalobca prejavoval záujem o prefinancovanie tam uvedených služieb a tovarov formou úveru na základe Zmluvy o úvere č.: L. zo dňa XX.XX.XXXX, medzi faktúrou a Zmluvou o úvere neexistuje žiadne prepojenie, medzi protokolom o prevzatí predmetu financovania a Zmluvou o úvere neexistuje žiadne prepojenie. Z uvedeného vyplýva, že právne významným dokumentom je vo vzťahu k výške úveru práve Kúpna zmluva. Povinnosťou žalovaného bolo postupovať v súlade s odbornou starostlivosťou a rešpektovať prejavenu vôľu v Kúpnej zmluve. Ďalej právny zástupca žalobcu poukázal na tú skutočnosť, že AUTO DISKONT s.r.o. je spoločnosťou poverenou dojednaním spotrebiteľského úveru zo strany žalovaného a žalovaný (Home Credit Slovakia, a.s.) je zodpovedný za konanie svojho zástupcu a sprostredkovateľa (AUTO DISKONT s.r.o.). S poukazom na § 22 OZ, ktoré upravuje zmluvné zastúpenie vyplýva, že „Zástupcom je ten, kto je oprávnený konať za iného v jeho mene. Zo zastúpenia vznikajú práva a povinnosti priamo zastúpenému“ a je nutné konštatovať, že argumentácia žalovaného je neadekvátna. Žalovaný sa rozhodol a poveril zastupovaním sprostredkovateľa, ktorý ho zastupoval pri uzatváraní Zmluvy o úvere, ktorej uzatvorenie bolo priamo závislé od Kúpnej zmluvy. Pripomína tiež, že predávajúci motorového vozidla musel vedieť o financovanie ktorých položiek mal žalobca záujem a o ktoré naopak záujem nemal a v súlade s tým mal postupovať aj pri koncipovaní Zmluvy o úvere, v ktorej vystupoval ako sprostredkovateľ. Jedine žalovaný nesie zodpovednosť za správnosť a úplnosť všetkých povinných náležitostí v Zmluve o úvere, bez ohľadu na skutočnosť, či Zmluvu o úvere podpisoval osobne, alebo v zastúpení. Nesprávny vstupný údaj o výške poskytnutého úveru má v konečnom dôsledku za následok aj nesprávne uvedenú náležitosť RPMN. Na základe uvedeného zastávame názor, že celkové náklady úveru vyjadrené prostredníctvom RPMN v Zmluve o úvere, sú uvedené v nesprávnej výške, v neprospech spotrebiteľa. Je toho názoru, že uvedené listiny predložené žalovaným sú nepostačujúce pre preukázanie skutočnosti, že žalovaný skúmal bonitu klienta v súlade s § 7 a § 11 zákona č. 129/2010 Z.z.. Navyše Výpis zo živnostenského registra bol vyhotovený dňa XX.XX.XXXX, čo teda logicky znamená, že táto listina nepochádza z času uzatvorenia Zmluvy o úvere medzi žalobcom a žalovaným. Adresa veriteľa je jednou z obligatórnych náležitostí zmluvy o úvere, pričom pre splnenie tejto zákonom stanovenej požiadavky, je potrebné aby bola v zmluve o úvere vyslovene uvedená. Je nepostačujúce, ak je adresa pre uplatnenie reklamácie alebo sťažnosti uvedená niekde v záverečných ustanoveniach zmluvy o úvere ako konštatuje žalovaný, aj to neurčito (t.j. nie presne vymedzená). Nemožno ani akceptovať argument predostretý žalovaným, že spotrebiteľ môže adresovať reklamáciu alebo sťažnosť priamo žalovanému, ktorého adresa je uvedená hneď pod názvom zmluvy o úvere. Veď predsa nemožno vyžadovať od priemerného spotrebiteľa zisťovanie obligatórnych náležitostí zo zmluvy o úvere nejakými dedukciami, nakoľko je povinnosťou dodávateľa (žalovaného) aby obligatórne náležitosti uvádzal do zmluvy o úvere v súlade s požiadavkami stanovenými príslušnými právnymi predpismi. Na podporu svojej argumentácie pripojil Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 7 Sžo/61/2015 zo dňa 28.06.2016 (konštatované dôvody porušenia zákona s následkom bezúčinnosti a bezpoplatkovosti úveru relevantné vo vzťahu k prejednávanej veci: absencia adresy na uplatnenie reklamácie). Doba trvania zmluvy o úvere je tiež zaradená do kategórie obligatórnych náležitostí, a preto musí byť v zmluve o úvere vymedzená zrozumiteľne a určito. S tvrdením žalovaného, že doba trvania zmluvy je vyjadrená počtom splátok (96), nesúhlasíme, nakoľko sa jedná o dve rozličné obligatórne náležitosti (počet splátok a doba trvania zmluvy), a teda je potrebné obe vymedziť do zmluvy o úvere. Ak by zákonodarca mal v úmysle prostredníctvom počtu splátok vyjadriť aj dobu trvania zmluvy, nebola by predsa náležitosť doba trvania zmluvy vymedzená ako samostatná obligatórna náležitosť v § 9 ods. 2

zákona č. 129/2010 Z.z.. Je potrebné mať na zreteli, že Súdny dvor EÚ vo svojom rozsudku z 09.11.2016 vo veci C-42/15 na viacerých miestach prízvukuje a pripomína požiadavky, ktoré dodávatelia vo veľkom rozsahu porušovali a porušujú. Konkrétne ide o požiadavky určitosti, stručnosti, presnosti, jasnosti a zrozumiteľnosti, ktoré musia dodávatelia dodržiavať v zmluvných vzťahoch so slabšou zmluvnou stranou. „34. Keďže všetky náležitosti upravené v článku 10 ods. 2 smernice 2008/48 musia byť uvedené zrozumiteľne a stručne, ako v podstate uviedla generálna advokátka v bode 52 svojich návrhov, je nevyhnutné, aby zmluva o úvere obsahovala jednoznačné a presné odkazy na iné písomnosti alebo iné trvalé nosiče obsahujúce tieto náležitosti, ktoré boli skutočne odovzdané spotrebiteľovi pred uzavretím zmluvy, aby sa mohol skutočne oboznámiť so všetkými svojimi právami. Na základe vyššie uvedeného má za to, že úver poskytnutý žalovaným je potrebné vyhodnotiť ako bezúročný a bez poplatkov. Ďalej právny zástupca žalobcu poukázal na rozhodovaciu prax súdov v oblasti poskytovania úverov na prefinancovanie motorového vozidla, kedy veritelia mnohokrát porušili zákonné ustanovenia príslušných právnych predpisov (Zákon o spotrebiteľských úveroch, Občiansky zákonník), čo v konečnom dôsledku malo za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľského úveru. Do pozornosti dal právoplatný Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn.: 15CoCsp/34/2020 zo dňa 22.07.2020, najmä bod č. 27 odôvodnenia rozsudku, kde sa uvádza: „Odvolací súd zastáva rovnaký názor ako okresný súd, že vôľou žalobcu bolo získať úver v konkrétnej výške 5.831,10 eur, žiadne doplnkové služby si sám nevyžiadal a dobrovoľne nezvolil, všetky doplnkové služby sú fakticky skrytými poplatkami za poskytnutie úveru a boli pre žalobcu dodatočne povinnými nákladmi a nie je pritom dôležité pomenovanie týchto nákladov, ale ich skutočný účel...“. Ďalej poukázal aj na 3 už právoplatné rozsudky, z ktorých je zrejmé, že súd mal za preukázané nekalé praktiky predávajúceho zo skupiny AAA Auto, a to: Rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp. zn. 11Csp/72/2019 zo dňa 16.10.2019, osobitne body 64. - 72. jeho odôvodnenia, kde súd správne zohľadnil závislosť zmluvy o úvere a kúpnej zmluvy a v nadväznosti na to následne vyvodil správne závery ohľadom náležitosti celková výška úveru, RPMN a tiež Okresný súd Vranov nad Topľou správne bral do úvahy výpoveď samotného spotrebiteľa; Rozsudok Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. 9Csp/71/2018 zo dňa 06.11.2019 - do pozornosti dáva najmä bod 15. odôvodnenia rozsudku, kde súd dospel k záveru, že z výpovede žalobcu, ako aj z čestného prehlásenia N. U. zo dňa XX.XX.XXXX mal súd preukázané, že spoločnosť AUTO DISKONT s.r.o. zneužila proces uzatvárania kúpnej zmluvy, resp. zmluvy o úvere, kde vystupovala ako zástupca žalovaného a z dôvodu niekoľko hodín trvajúceho procesu schvaľovania úverovej zmluvy a prípravy podkladov na predaj motorového vozidla využila dôveru žalobcu v to, že podklady súvisiace s predajom motorového vozidla a financovaním časti kúpnej ceny motorového vozidla sú v súlade s vôľou prejavenu žalobcom a predložila žalobcovi (ale aj minimálne ďalšej jednej osobe N. U.) na podpis také zmluvy, ktoré neboli súladné s prejavom vôle žalobcu ohľadne očakávaného obsahu týchto zmlúv. Na podporu našej argumentácie tiež predkladáme 2 rozsudky (ešte neprávoplatné), kde ako žalovaná strana vystupovala spoločnosť VÚB Leasing, a.s., z ktorého je zrejmé, že súd mal za preukázané nekalé praktiky predávajúceho zo skupiny AAA Auto, a to rozsudok Okresného súdu Čadca, sp. zn. 14C/1/2019 zo dňa 27.11.2019, osobitne poukazuje na body 50. a nasledujúce jeho odôvodnenia; Rozsudok Okresného súdu Rožňava, sp.zn. 11Csp/51/2019 zo dňa 16.06.2020, osobitne body č. 43. - 49. jeho odôvodnenia. Súčasťou vyjadrenia sú aj čestné prehlásenia spotrebiteľov, ktoré majú podľa žalobcu relevanciu vo vzťahu k prejednávanej veci, pretože preukazujú, že existovala prax, kedy spotrebiteľia majúci záujem o kúpu automobilu, museli akceptovať na prefinancovanie úverom aj nevyžiadané doplnkové služby, čo z nich robí povinné náklady v súvislosti s úverom a preto sa nemôže jednať v žiadnom prípade o súčasť poskytnutého úveru. Predloženými dôkazmi žalobca poukazuje na to, že rovnako ako v jeho veci, aj v iných prípadoch boli spotrebiteľom dané na podpis úverové zmluvy s istinou úveru, ktorá bola v rozpore s ich vôľou, pričom popísaný nekalý obchodný model predaja úverov v tandeme: nebanková spoločnosť a autobazár ako sprostredkovateľ, sa objavuje opakovane v rôznych lokalitách Slovenska.

4. Žalovaný sa ďalej k sporu písomne vyjadril k žalobcovej duplike podaním zo dňa 25.09.2020. Žalobca vo svojom vyjadrení neuviedol žiadne nové skutočnosti, ku ktorým by sa žalovaný nevyjadroval už vo svojom vyjadrení k žalobe, ktorého sa v plnom rozsahu pridžia. Predmetom kúpnej zmluvy bol v zmluve špecifikovaný automobil spolu s jeho súčasťami a príslušenstvom. Predmetom úverovej zmluvy bol predmet financovania vrátane všetkých ďalších účtovaných služieb. Žalobca mal už priamo z úverovej zmluvy vedomosť, že v prípade účtovania ďalších služieb zo strany predajcu budú tieto taktiež predmetom financovania prostredníctvom úverovej zmluvy. Rovnako nie je povinnosťou predajcu, aby do kúpnej zmluvy okrem motorového vozidla uvádzal aj ďalšie služby. Faktúra, na základe ktorej žalovaný preplácal úver poskytnutý žalobcovi prostredníctvom úverovej zmluvy L. bola vystavená na sumu 8.548 eur a žalobcom podpísaná. Žalobca v hotovosti neuhradil žiadnu akontáciu, preto bola celá

vyfakturovaná cena hrazená poskytnutým úverom. Tvrdenia žalobcu o jeho „hypotetickej predstave o výške úveru“ sú vyslovene zavádzajúce a bez akéhokoľvek reálneho podloženia relevantným dôkazom. Žalobca v konaní spochybňuje výšku úveru uvedenú v úverovej zmluve a taktiež vyfaktúrovanú sumu vo faktúre zo spoločnosti AUTO DISKONT s.r.o.. Žalovanému preto nie je zrejmé, prečo do akéhokoľvek zmluvného vzťahu vôbec vstupoval, pokiaľ nedošlo (podľa jeho prezentácie) ku konsenzu už v základnej náležitosti ako je kúpna cena. Pokiaľ s jednotlivými vyčíslenými položkami nesúhlasil, žalovanému nie je známe z akého dôvodu jednotlivé listiny (na znak svojho súhlasu s v nich uvedenými položkami) vôbec podpisoval. Žalobca do konania predložil ako dôkaz úverovú zmluvu č. L. zo dňa XX.XX.XXXX, v zmysle ktorej poskytol žalovaný žalobcovi úver vo výške 8.548 eur. Žalovaný okrem toho predložil do konania aj protokol o prevzatí motorového vozidla, v ktorom je uvedená celková suma vo výške 8.548 eur, ktorá presne korešponduje s faktúrou č. S. XXXX/XXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX vystavenou na sumu 8.548 eur zo spoločnosti AUTO DISKONT s.r.o.. Nie je povinnosťou a tiež ani právom žalovaného, ako poskytovateľa úveru, dopytovať sa dodatočne po doručení faktúry žalobcu ako klienta, či si chce naozaj zakúpiť všetko, čo je uvedené vo faktúre a či s vyfakturovanou sumou súhlasí. Výška celkovej kúpnej ceny je uvedená vo faktúre vyhotovenej predajcom, ktorú žalobca ako klient podpísal, čo znamená, že sa s ňou oboznámil a s výškou vyfaktúrovanej ceny súhlasil. Po podpísaní faktúry žalobcom ako klientom je táto spolu s úverovou zmluvou zasielaná na preplatenie veriteľovi. Veriteľ teda nemá absolútne žiadny dosah na položky uvedené vo faktúre, ktorú len prepláca, ale nevyhotovuje. Je preto nevyhnutné striktne rozlišovať vzťah medzi predávajúcim - spoločnosťou AUTO DISKONT s.r.o. a žalobcom ako kupujúcim a ďalší vzťah medzi poskytovateľom úveru - spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. a klientom ako dlžníkom, nakoľko ide o samostatné podnikateľské subjekty, so samostatným IČOM, samostatnými a najmä odlišnými podnikateľskými aktivitami a predmetom činnosti. Pokiaľ má žalobca výhrady k vyfakturovaným položkám zo strany predajcu, žalovaný spochybňuje svoju pasívnu legitimitáciu v konaní, keďže na predmet faktúry ani kúpnej zmluvy dosah nemá. Žalovaná úverová zmluva bola uzatvorená z iniciatívy žalobcu, žalovaný uzatvorenie zmluvy žalobcovi žiadnym spôsobom nevnucoval. Bolo povinnosťou žalobcu zmluvu si riadne a dôsledne prečítať a následne až po dôslednom porozumení všetkým ustanoveniam ju podpísať. Ochrana spotrebiteľov sa nemôže dostať až do rozsahu, že oslobodí spotrebiteľa od čítania zmluvy a následne, keď dôjde k uplatňovaniu jednotlivých zmluvných ustanovení sa začne spotrebiteľ brániť tým, že si ju neprečítal a neporozumel jej. Doposiaľ žiadny žalovaný klient ako spotrebiteľ pri uzatváraní zmluvy nevyjadril nesúhlas, ani nenamietal žiadne z ustanovení úverových zmlúv a rovnako ani nepožiadaval o vysvetlenie žalovaného z dôvodu, že jej nerozumie. Veľa klientov ako spotrebiteľov sa obmedzí len na získanie finančného prospechu zo zmluvy zabúdajúc na svoje povinnosti. Úverová zmluva však zakladá synalagmatický záväzkový právny vzťah, na základe ktorého si strany majú plniť navzájom. Žalovaný poukazuje na to, že ani ochrana spotrebiteľov nemôže byť bezbrehá. Právne predpisy ustanovujú podmienky, za akých sa môžu úvery poskytovať. Avšak aj tu sa prax vyvíja, čo je zrejmé aj zo zmien v jednotlivých zákonoch resp. v prijímaní nových zákonov, ktoré nahrádzajú tie staré. Obdobný právny názor vyslovil v odôvodnení svojho rozsudku zo dňa 24.4.2019 aj Krajský súd v Banskej Bystrici, v konaní vedenom pod sp.zn. 17Co/143/2018, v ktorom konštatoval nasledovne: Úverom žiadal žalobca financovať nielen doplatok kúpnej ceny za auto, ale aj predajcom poskytnuté doplnkové služby. Žalobca svoju vôľu vyjadril a potvrdil podpisom úverovej zmluvy, kde sa predmet financovania označil ako „motorové vozidlo, vrátane prípadných doplnkových služieb, poskytnutých dodávateľom k tomuto vozidlu.“ Nie je možné súhlasiť s názorom súdu prvej inštancie, že žalovaný do výšky úveru započítal aj sumu žalobcom nevyžiadaných plnení, poskytnutie ktorých preukázané nebolo. Je potrebné rozlíšiť právny vzťah z kúpnej zmluvy a úverovej zmluvy. Veriteľ z úverovej zmluvy na príkaz dlžníka uhradil na účet predávajúceho sumu podľa faktúry predávajúceho motorového vozidla odsúhlasenú žalobcom. Či boli služby ku kúpe motorového vozidla predávajúcim dodané, by mohol súd skúmať len vo vzťahu medzi účastníkmi kúpnej zmluvy, spoločnosťou AUTOCENTRUM AAA AUTO, a.s. a žalobcom, čo však nie je predmetom tohto konania. Žalobcom čerpaným úverom bola uhradená faktúra č. S. vystavená predajcom AUTOCENTRUM AAA Auto a. s. Žalovaný (spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s.) a predajca AUTOCENTRUM AAA Auto a. s. sú dva odlišné subjekty a pokiaľ žalobca nesúhlasil s predmetnou faktúrou, túto skutočnosť mohol namietat u predajcu. Úverová zmluva č. L. XX/XXXXXX bola žalobcom riadne podpísaná dňa XX.XX.XXXX a rovnako bola podpísaná aj faktúra č. S. za auto spolu s doplnkovými službami (Prípr. vozidla k predaju + Služb., Carlife Garance, Balíček povinnej výbavy, Čierne koberce do auta). Suma, ktorú žalobca podľa údajov v spise zaplatil žalovanému je vo výške 3 658,53 Eur (poplatok za poskytnutie úveru -157,59 Eur, splátky - 27 x 125,22 Eur, poplatok za vymáhanie 120,- Eur). Rovnako tomu nasvedčuje aj právna úprava zákona č. 129/2010 Z.z., v § 2 písm. l) - celková výška spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov

poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalovaný považuje výšku poskytnutého úveru za nepochybne podloženú dôkazmi a preto uvedenú v správnej výške. Na základe toho je aj hodnota RPMN vypočítaná správne, s korektnými vstupnými údajmi. Žalovaným predložené listiny a spôsob skúmania bonity žalobca žiadnym spôsobom nerozporoval, ani nespochybnil. Preto žalovaný považuje jej dôsledne skúmanie v konaní za dostatočne preukázané a podložené. Záverom žalovaný rozporuje žalobcom predložené čestné prehlásenia, nakoľko ide o kópie bez možnosti overenia ich pravdivosti a originality. Súčasne sa v mnohých prípadoch netýkajú ani rovnaké predajcu, preto ich považujeme ako dôkaz za irelevantné. Žalovaný záverom dáva do pozornosti aj stanovisko bývalého podpredsedu Ústavného súdu Slovenskej republiky R.C.. Y. L. v Náleze zo dňa 24. 10. 2013, sp. zn. I. ÚS 547/2012 (odlišné stanovisko), v ktorom pomerne ilustratívne poukázal na aktuálnu zjavnú a neudržateľnú predimenzovanosť ochrany spotrebiteľa a „démonizovanie“ veriteľskej pozície - v neprospech právnej istoty a celkového doterajšieho vnímania objektívneho práva v podmienkach kontinentálnej právnej kultúry: „Všeobecné súdy vrátane Ústavného súdu SR ochranu spotrebiteľov pustili už tak ďaleko, že títo nemusia niesť žiadne adekvátne dôsledky za svoje konanie, aj keď uzavru akúkoľvek zmluvu, dokonca čokoľvek čo sa prieči zdravému rozumu (v zmysle „ten chudák ani nevie, čo podpísal, ale „peniaze mohol zobrať“), a to sa už dotýka samotnej podstaty a hlavne primeranosti práva, v dôsledku čoho spotrebiteľa z úradnej povinnosti zbavujú jeho zodpovednosti. Takýto postup orgánov ochrany práva je nielenže absolútne „nevýchovný“, paternalistický, ale aj absurdný a v rozpore so zásadou rovnosti, vigilanti bus iura, neminem laedere a pod., ktoré by mali v podstate platiť aj pre „privilegovaného“ spotrebiteľa; opakom je potom neprípustné zvýhodňovanie dlžníka oproti veriteľovi, ktorému inak reálne hrozí riziko nevykonalia ani len elementárneho nároku bez akéhokoľvek príslušenstva voči dlžníkovi, ktorý sa tak neoprávnene obohacuje na jeho úkor za asistencie súdov. Preto ak nedôjde k racionálnemu zvratu v doterajšej judikatúre súdov, opäť vrátane Ústavného súdu SR, existujúce bagateľné spory tak zahltia všetky súdy Slovenskej republiky (čo už je reálne) a ochromia nielen výkon ich spravodlivosti, ale narušia aj dôveru občanov v právo, právny poriadok, a tým aj v právny štát (čl. 1 ods. 1 Ústavy SR).“ Na základe vyššie uvedených skutočností je preukázané, že zmluva o úvere spĺňa všetky náležitosti platného právneho úkonu, bola uzatvorená v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi a neobsahujú žiadne ustanovenia, ktoré by spôsobovali značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Z uvedených dôvodov preto nepovažuje žalovaný žalobu za dôvodnú, keďže žalobca neunesol dôkazné bremeno a navrhuje, aby súd po vykonanom dokazovaní zamietol žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú a priznal žalovanému náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou, listinnými dôkazmi, a to Zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. L. na čl. 7, Kúpnu zmluvou na čl. 10, výpisom z Obchodného registra žalovaného na čl. 12, písomným vyjadrením žalovaného zo dňa 04.08.2020, výpisom z účtu na čl. 36, protokolom o prevzatí predmetu financovania - úverová zmluva č. L., faktúrou č. S., matričným listom klienta- fyzická osoba na čl. 40, výpisom zo živnostenského registra žalobcu na čl. 42, vyjadrením právneho zástupcu žalobcu na čl. 52 - 55, rozhodnutiami Okresných súdov, Krajských súdov a Najvyššieho súdu SR na čl. 56 - 122, čestným prehlásením E. F.I., zmluvou o spotrebiteľskom úvere a kúpnu zmluvou uzavretou s menovanou na čl. 123-125, čestným prehlásením R.W. V. na čl. 126, zmluvou a zmluvou o zabezpečení na čl. 127-128, kúpnu zmluvou na čl. 129, čestným prehlásením R. J. na čl. 130, zmluvou o úvere uzavretou s menovaným na čl. 130-132 a kúpnu zmluvou, čestným prehlásením N. U. na čl. 134, zmluvou o úvere uzavretou s menovaným na čl. 135 - 138 vrátane kúpnej zmluvy na čl. 139 - 140, čestným prehlásením Y. V. na čl. 141, zmluvou o úvere uzavretou s menovaným na čl. 141 až 143 vrátane kúpnej zmluvy na čl. 144, čestným prehlásením T. F. na čl. 145, zmluvou o úvere uzavretou s menovaným na čl. 145 až 147 vrátane kúpnej zmluvy, čestným prehlásením T. I., úverovou zmluvou a kúpnu zmluvou uzavretou s menovaným na čl. 148 až 152, čestným prehlásením C. Š. na čl. 153 vrátane zmluvy o úvere na čl. 154 až 159 vrátane kúpnej zmluvy, čestným prehlásením C. L. na čl. 159 vrátane úverovej zmluvy a kúpnej zmluvy na čl. 160 až 165, čestným prehlásením U. T.É. na čl. 166, úverovou zmluvou s menovaným vrátane kúpnej zmluvy na čl. 167, čestným prehlásením J. T. na čl. 168, vrátane kúpnej zmluvy na čl. 169, zmluvy a zmluvy o zabezpečení na čl. 169 - 170, čestným prehlásením X. F. na čl. 171 vrátane zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kúpnej zmluvy na čl. 172 - 176, čestným prehlásením U. L. na čl. 177, kúpnu zmluvou a zmluvou o spotrebiteľskom úvere na čl. 178 až 181, čestným vyhlásením R. K. na čl. 182 vrátane zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kúpnej zmluvy na čl. 187 - 187, čestným vyhlásením H. Š. na čl. 197 spolu so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a kúpnu zmluvou na čl. 198 - 202, písomným vyjadrením žalovaného zo dňa 25.09.2020, vyjadrením právneho zástupcu žalobcu na pojednávaní dňa 30.09.2020.

6. Na základe uvedeného zistil nasledovný skutkový stav:

7. Zo zmluvy zo dňa XX.XX.XXXX vyplýva, že spoločnosť Auto Diskont, s.r.o. ako predávajúci, uzatvoril kúpnu zmluvu s kupujúcim (žalovaným) na kúpu osobného automobilu Q. K. (ďalej aj len „osobný automobil“) za kúpnu cenu vo výške 7.874 eur. Časť kúpnej ceny vo výške 0,00 eur bola predávajúcemu uhradená pri podpise kúpnej zmluvy, doplatok kúpnej ceny predstavoval sumu 7.874 eur, tento mal byť predávajúcemu uhradený prostredníctvom úveru na základe Úverovej zmluvy č.: XXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX uzatvorenej so spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. (viď. časť kúpnej zmluvy označená ako „kúpna cena“).

8. Z časti C zmluvy vyplýva, že predávajúci týmto predáva kupujúcemu vyššie označený automobil spolu s jeho súčasťami, príslušenstvom a dokladmi potrebnými pre jeho užívanie za dohodnutú kúpnu cenu. Kupujúci týmto vyššie označený automobil od predávajúceho za dohodnutú kúpnu cenu kupuje a preberá do svojho vlastníctva.

9. Z časti E zmluvy vyplýva, že kúpna cena za automobil bola dohodnutá vo výške 7.874 eur. Časť kúpnej ceny vo výške 0,00 eur bola predávajúcemu zaplatená v hotovosti pri podpise tejto zmluvy, čo predávajúci podpísal na tejto zmluve potvrdzuje a zvyšná časť kúpnej ceny vo výške 7.874 eur bude predávajúcemu zaplatená prostredníctvom úveru na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXXX uzatvorenej medzi kupujúcim a obchodnou spoločnosťou Home Credit Slovakia, a. s. na bankový účet predávajúceho najneskôr do 7 dní odo dňa podpisu tejto zmluvy. V prípade omeškania s úhradou zvyšnej časti kúpnej ceny je kupujúci povinný zaplatiť predávajúcemu zmluvnú pokutu vo výške časti kúpnej ceny zaplatenej v hotovosti pri podpise tejto zmluvy, táto zmluvná pokuta je splatná v prvý deň omeškania s úhradou zvyšnej časti kúpnej ceny. Zmluvné strany sa zároveň dohodli, že uplynutím prvého dňa omeškania kupujúceho s úhradou zvyšnej časti kúpnej ceny zároveň dôjde k ukončeniu účinnosti tejto zmluvy (roztváracia podmienka účinnosti).

10. Z časti F zmluvy vyplýva, že predávajúci zostáva vlastníkom automobilu až do doby, kedy mu bude riadne zaplatená celková výška kúpnej ceny kupujúcim. Vlastníctvo k automobilu tak prechádza na kupujúceho až momentom, kedy bude predávajúcemu zaplatená celková výška kúpnej ceny podľa vyššie uvedených ustanovení tejto zmluvy. Zmluvné strany sa dohodli, že kupujúci od okamihu prevzatia automobilu od predávajúceho bude automobil vlastným menom prevádzkovať na pozemných komunikáciách. Kupujúci nesie od tohto okamihu plnú zodpovednosť za dodržiavanie všetkých právnych predpisov týkajúcich sa prevádzky vozidiel na pozemných komunikáciách. Kupujúci je povinný bezprostredne ku dňu podpisu tejto zmluvy a prevzatia automobilu uzavrieť na svoje náklady poistnú zmluvu o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou vozidla. V prípade porušenia tejto povinnosti je kupujúci povinný nahradiť predávajúcemu všetku škodu vzniknutú v dôsledku nepoistenia automobilu /vrátane pokút uložených príslušným správny orgánom predávajúcemu/.

11. Z úverovej zmluvy zo dňa XX.XX.XXXX č. L. vyplýva, že žalobcovi bol žalovanému poskytnutý úver na kúpu motorového vozidla vrátane prípadných doplnkových služieb poskytovaných dodávateľom.

12. Podľa článku 4 zmluvy - podmienky splácania úveru - druh úveru: účelový - úhrada ceny predmetu financovania, ročná úroková sadzba 15,750378 %, RPMN 16,94 %, priemerná hodnota RPMN 9,59 %, celkové náklady spotrebiteľa 6.521,12 eur, celková čiastka splatná spotrebiteľom 15.069,12 eur, konečná splatnosť úveru XX.XX.XXXX, výška celkových nákladov nezahrnutých do výpočtu RPMN ,00 eur. Mesačná splátka 156,97 eur, dátum prvej mesačnej splátky XX.XX.XXXX, počet splátok 96. Klient je povinný splácať úver v pravidelných mesačných splátkach, a to počínajúc kalendárnym mesiacom bezprostredne nasledujúcim po dátume poskytnutia úveru. Prvá splátka je splatná práve po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Pokiaľ nasledujúci kalendárny mesiac po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa v mesiaci poskytnutia úveru, je splatnosť týchto splátok stanovená na posledný deň v príslušnom kalendárnom mesiaci. Úhrada nasledujúcich mesačných splátok vždy do 2.dňa v kalendárnom mesiaci. Klient si dobrovoľne vybral spôsob úhrady mesačných splátok bankovým prevodom. Klient sa zaväzuje hradiť mesačné splátky na účet č.L. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, pokiaľ neurčí veriteľ inak. Ako VS je klient povinný vždy uvádzať číslo tejto ÚZ, t. j. XXXXXXXXX.

13. Podľa článku 7 - zabezpečenie úveru - zmluvné strany sa dohodli, že úver, vrátane jeho príslušenstva je zabezpečený zmluvou o zriadení záložného práva k predmetu financovania, ktorá bude uzatvorená zmluvnými stranami samostatne, po podpise tejto úverovej zmluvy.

14. Z faktúry č. S. vyplýva, že spoločnosť AUTO DISKONT, s.r.o., vyfakturovala žalobcovi v súvislosti s predajom vozidla Q. K. X.X Z. sumu 8.548,- eur, ktorá pozostávala zo sumy 7.874,- eur Q. K. X.X Z., doplnkový zákaznícky servis v hodnote 349,- eur a Carlife Garancia (1.351 cm³ - 1.850 cm³) v hodnote 325,- eur.

15. Žalovaný a zástupca žalovaného sa nedostavili na pojednávanie, doručenie bolo vykázané a títo sa ospravedlnili.

16. Právny zástupca žalobcu vo svojom prednese uviedol, že v danom prípade predmetom je určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, ktoré je založené na viacerých namietaných chýbajúcich obligatórnych náležitostiach úverovej zmluvy, pričom odkázal na podanú žalobu. Za zásadné považuje predovšetkým uvedenie nesprávnej istiny a v tej súvislosti uvedené nesprávnej výšky RPMN. V tejto súvislosti je potrebné uviesť to, že celý spotrebiteľský kontrakt, tu podčiarkujem, že sa jedná o závislé zmluvy. Žalobca mal hospodársky záujem kúpiť motorové vozidlo na základe kúpnej zmluvy, ktoré chcel financovať úverom. Tento spotrebiteľský kontrakt bol uzatváraný na jednom mieste cez povereného sprostredkovateľa žalovaného, bol komunikovaný s touto osobou sprostredkovateľa, ktorý si bol vedomý toho, o čo má žalobca záujem a napriek tomu v rozpore s jeho vôľou došlo k navýšeniu istiny úveru o také položky, o ktorých žalobca nevedel, k tejto otázke k okolnostiam uzatvorenia zmluvy ho navrhuje vypočítať, a ktorých obsah, čo sa týka ich reálneho protiplnenia nie je nejakým spôsobom preukázaný a my ich hodnotíme ako služby fiktívne. V tejto súvislosti poukazuje na judikatúru, na ktorú sme poukazovali v našich písomných podaniach, aj súčasne na rozhodnutie v obdobnej veci Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp. zn. 11Csp/72/2019, ktoré sa týkalo toho istého žalovaného a ktoré je právoplatné, rovnako ako ďalšie rozhodnutia okresných súdov, na ktoré sme poukazovali, súčasne poukazujem na judikatúru Najvyššieho súdu. Má za to, že právny skutkový stav je dostatočne preukázaný z predložených listinných dokladov a na prípadné vysvetlenie potrebných súvislostí okolností uzatvorenia spotrebiteľského kontraktu, teda navrhol vypočítať žalobcu, p. M..

17. Žalobca na pojednávaní uviedol, že trvá na podanej žalobe v celom rozsahu tak, ako to podal jeho právny zástupca. Takisto si osvojuje jeho prednes a on sám osobne, pokiaľ sa týka okolností uzavretia jednotlivých zmlúv, bol kúpiť auto a v súvislosti s tým požiadal o úver na automobil. Celé to trvalo 6 - 8 hodín, kým sa vybavila papiere. Nakoniec mu bolo povedané, úver je schválený a treba podpisovať papiere. Papiere popodpisoval, nič iné neskontroloval, len či sú v poriadku iniciály, t.j. jeho meno, priezvisko, dáta narodenia a inak mu to obracali papiere a ukazovali, kde má podpísať. Tak aj urobil, podpísal to. Bolo už veľa hodín, a preto všetko popodpisoval. Potom mu odovzdali auto a tým to padlo. Nič iné nežiadal, len úver na auto.

18. V súvislosti so žalobou, o vyjadrenie sa, či počas čakania na vybavenie úveru na zakúpenie auta mu niekto aj povedal a oboznámil ho s tým, že v súvislosti s týmto úverom, či aj nejaké iné služby, okrem úveru na auto mu majú byť poskytnuté, žalobca uviedol, že bol v tom, že si vybavuje peniaze a úver na zakúpenie auta. Ohľadom ničoho iného informovaný nebol, ani o tom nemal vedomosť. Celé to trvalo 6 alebo 8 hodín, ale zmluvy, ktoré mu dali podpísať, tie bez prečítania podpísal v priebehu 2 -3 minút. Bolo to vo večerných hodinách, niekedy medzi 20:00 - 20:15 hod.

19. Uvedený spor súd takto právne posúdil:

20. Podľa ust. § 52 ods. 1 až ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia úverových zmlúv (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

21. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

22. Ako vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

23. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

24. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom

25. Podľa § 3 ods. 3 zákona NR SR č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, každý spotrebiteľ má

právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách podľa § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka

26. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou

27. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatvárala žalovaná ako dodávateľ a žalobkyňa ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah úverových podmienok bol daný žalovanou bez možnosti žalobkyne privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd má za to, že tým, že by na daný právny vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka, došlo by k znevýhodneniu postavenia žalobkyne ako spotrebiteľa v danom právnom vzťahu

28. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“)

29. Zmluvy uzavreté medzi stranami sporu sú spotrebiteľskými zmluvami v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka

30. Ako vyplýva z § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi

31. V zmysle § 2 ods. 1. písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti

32. Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

33. Podľa ust. § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka <<<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>>> musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) odplatu podľa osobitných predpisov,

k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,

z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota

ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok. aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

34. Podľa ust. § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm.

a) až l), s), z) a aa),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

35. Podľa ust. § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

36. Podľa ust. § 19 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru sa vypočíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2.

37. Podľa ust. § 19 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom zahŕňajúce aj všetky plnenia súvisiace s poskytnutým spotrebiteľským úverom nad rámec poskytnutého spotrebiteľského úveru poukazované veriteľovi alebo akejkoľvek tretej osobe s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere; náklady na vedenie platobného účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom. Ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere použijú sa na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov celkové náklady spotrebiteľa podľa prvej vety s výnimkou iných skutočných nákladov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť predávajúcemu, okrem kúpnej ceny za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver.

38. Podľa ust. § 19 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z. pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov sa vychádza z predpokladu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere zostane platná dohodnutý čas a že veriteľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere

39. Podľa ust. § 19 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. ak zmluva o spotrebiteľskom úvere umožňuje zmeny úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru a zmenu poplatkov zahrnutých v ročnej percentuálnej miere nákladov, ktoré sa však nedajú určiť v čase jej výpočtu, vychádza sa pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov z predpokladu, že úroková sadzba spotrebiteľského úveru a ostatné poplatky zostanú nemenné a budú platiť až do konca platnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere

40. Podľa ust. § 19 ods. 5 zákona č. 129/2010 Z.z. ak je to potrebné, môžu sa pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov použiť dodatočné predpoklady uvedené v prílohe č. 2.

41. Podľa ust. § 19 ods. 6 zákona č. 129/2010 Z.z. opatrením, 22i) ktoré môže vydať Národná banka Slovenska a ktoré sa vyhlasuje v Zbierke zákonov Slovenskej republiky, sa ustanovia podrobnosti o výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov.

42. Podľa ustanovenia § 53 odsek 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

43. Podľa ust. § 54 ods. 1, 2, OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

44. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

45. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

46. Podľa § 3 ods.1 a 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

47. Uzatvorená úverová zmluva, od ktorej žalobca odvádza svoj nárok je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Uzavretá úverová zmluva nie je vylúčená z pôsobnosti citovaného zákona. Žalovaný je právnickou osobou, ktorá v rámci predmetu svojho podnikania poskytuje spotrebiteľské úvery a žalobca bol v daných prípadoch spotrebiteľom, keďže je fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Nakoľko zmluvy uzavreté medzi stranami sporu majú charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle zák. č. 129/2010 Z. z., musia obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z.

48. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

49. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

50. Dôležitým rozhodnutím je rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci Océano Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero (C-240/98) a medzi Salvat Editores SA a José M. Sánchez Alcón Prades a spol., spojené prípady C-240/98 a C-244/98, z ktorého je zrejmá aj obligatornosť zásahu súdu proti nekalej podmienke: „Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa zaväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nespochybní podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh“.

51. Žalobca sa podanou žalobou domáhal vydania rozhodnutia, ktorým súd určuje, že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. L.:XX/XXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX je bezúročný a bez poplatkov.

52. Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žaloba je dôvodná.

53. Kúpna zmluva obsahuje jasný a určitý prejav vôle žalobcu získať úver v konkrétnej výške 7.874 eur na financovanie tovaru: osobného automobilu označeného v zmluve o úvere v bode 2.1 časti 2. Predmet financovania. V časti 3 zmluvy o úvere bod 3.4 je vedená celková výška úveru odlišne v sume 8.548 eur, pričom zo zmluvy o úvere nevyplýva, z akého titulu bol úver navýšený bez vedomosti žalobcu.

54. Ako bolo v konaní preukázané, žalobca nežiadal o úver v sume 2.994 eur, ale len o úver rovnajúci sa kúpnej cene motorového vozidla bez ďalších služieb a poplatkov. Pri podpise súvisiacich zmlúv nebol o ňom vopred informovaný. Žalovaný dal žalobcovi iba možnosti, buď podpísať vopred predformulované listiny (kúpna zmluva a zmluva o úvere) alebo ich ako celok odmietnuť. Žalovaný vo svojej výpovedi uviedol, že i žiadne ďalšie doplnkové služby nežiadal, žiadne príslušenstvo kupovať nechcel. Nedošlo teda k platnému dojednaniu výšky úveru.

55. Žalobca umelo navýšil sumu úveru bez tohto, aby to bolo dohodnuté v kúpnej zmluve s cieľom umelo navýšiť sumu poskytovaného úveru, nakoľko výška poskytnutého úveru je jedným zo základných vstupných parametrov pre výpočet údajů RPMN.

56. Zákon č. 129/2010 Z.z. jasne rozlišuje medzi poskytnutým úverom a celkovými nákladmi spojenými so spotrebiteľským úverom, preto je vylúčené, aby náklady spojené s poskytnutím úveru tvorili súčasť istiny poskytnutého úveru. V zmysle ustanovenia § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch „do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.“ Obligatórna obsahová náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere - celková výška poskytnutého spotrebiteľského úveru - musí zodpovedať jej kogentnému pojmovému vymedzeniu.

57. V predmetnej veci spotrebiteľský úver mal byť použitý výhradne na účel financovania doplatku kúpnej ceny osobného automobilu a mal predstavovať sumu 7.874 Eur a nie na financovanie ďalších doplnkových služieb, ktoré spotrebiteľ nechcel a nebol s nimi upovedomený. Zmluva o spotrebiteľskom úvere odporuje kúpnej zmluve. Rozpor vyplýva priamo z časti E kúpnej zmluvy. V tejto časti kúpnej zmluvy je uvedené, že kúpna cena je 7.874 eur akontácia zaplatená pri podpise je 0,00 eur a zvyšná časť kúpnej ceny 7.874 eur, ktorá mala byť financovaná prostredníctvom úveru. V časti C je uvedené že predmetom predaja je motorové vozidlo Q. K., biela farba, pričom predmetom predaja je vrátane jeho súčasti a príslušenstva, teda aj ak aj toto bolo predmetom predaja, v kúpnej cene už malo byť príslušenstvo, súčasti a potrebné doklady zahrnuté. Preto, ak súčasťou kúpnej ceny bolo aj príslušenstvo a súčasti, bolo neprípustné opätovne žiadať zaplataenie balíčka doplnkového zákaznickeho servisu a Carlife Garancie 6, čo je možné považovať za súčasť a príslušenstvo vozidla.

58. Je nedôvodné žiadať zaplataenie služieb príprava vozidla k predaju a služby Carlife Garance, ktoré poskytnúť spotrebiteľ nechcel a nežiadal. Takéto služby v kúpnej zmluve v súvislosti s predajom vozidla dohodnuté nie sú.

59. Uvedená peňažná suma, kúpna cena vozidla 7.874,- eur mala byť preto aj celkovou výškou poskytnutého spotrebiteľského úveru. Je neprípustné, aby poskytovateľ úveru, premietal do istiny úveru akékoľvek pre klienta spotrebiteľa skryté povinné náklady na financovanie niečoho, čo spotrebiteľ nepožadoval, takýto postup je možné považovať za nekalú obchodnú praktiku. Žalobcom predložené čestné vyhlásenia a kúpne zmluvy takýto postup preukazujú.

60. Pre výpočet RPMN sú dôležité vstupné parametre. V zmluve o úvere je uvedená RPMN v nesprávnej výške 16,94%. Pri skutočnej výške úveru, 7.874 eur (zodpovedajúcej dohodnutej cene osobného automobilu), potom pri výške mesačnej splátky 156,97 Eur a počte splátok 96, má byť údaj RPMN v inej výške, a to 20,05%.

61. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že celkové náklady úveru vyjadrené prostredníctvom RPMN v zmluve o úvere, sú uvedené v nesprávnej výške, v neprospech spotrebiteľa. Ak úver bol 7.874 eur, a žalobca mal zaplatať 15.069,12 eur, ide o sumu ktorá cca 2-násobne presahuje sumu úveru. Takáto celková odplata sa nepochybne prieči dobrým mravom a naplňa skutkovú podstatu úžery na čo žalobca poukázal a s čím sa súd stotožňuje.

62. Podľa vyššie citovaného zákonného ustanovenia nesprávne uvedenie RPMN spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru, čo v danom prípade bolo preukázané.

63. V danom prípade na základe vyššie uvedených skutočností mal súd za to, že existuje dôvodná pochybnosť o správnosti údajů RPMN. Tvrdenie žalovaného je nedôvodné. Dodávateľom v danom právnom vzťahu je žalovaný. Právny zástupca žalobcu uviedol vstupné údaje, z ktorých vychádzal pri svojom výpočte a je zrejme, ako aj je to vyššie zdôvodnené, že ako vstupne údaje mali byť zahrnuté aj iné údaje a je zrejme, že RPMN bola určená nesprávna v neprospech spotrebiteľa.

64. Podmienky poskytovania spotrebiteľských úverů a výpočet RPMN upravujú ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonů v znení neskorších predpisů (ďalej len „zákon“).

65. Na účely tohto zákona sa RPMN rozumejú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru.

66. Výpočet RPMN upravuje ustanovenie § 19 zákona, kde je definované na základe čoho sa vypočíta RPMN, aké údaje sa použijú na výpočet RPMN a z čoho sa vychádza pri výpočte RPMN a príloha 2, v ktorej je stanovená základná rovnica na výpočet RPMN a poznámky k výpočtu RPMN.

67. V prípade, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne RPMN v neprospech spotrebiteľa, tak podľa ustanovenia § 11 ods. 1 písm. d) zákona sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

68. Predmetný úver bol spotrebiteľovi žalobcovi bol poskytnutý nebankovým subjektom a spotrebiteľ očakáva riadnu odbornú starostlivosť pri postupe s poskytnutím úveru. Uvedenie nesprávneho údaja RPMN, zavádzanie spotrebiteľa, uvedenie inej sumy úveru ako je kúpny cena, ak úver mal refinancovať jeho kúpu a zakomponovanie rôznych ďalších produktov a služieb do ceny úveru bez vedomia a proti vôli spotrebiteľa je bezo sporu klamaním spotrebiteľa, a preto nie je možné priznať takejto praktike miernejšie dôsledky ako tie, ktoré predpokladá zákon o spotrebiteľských úveroch. Uvedenie takéhoto nesprávneho údaja je v rozpore so zákonom o spotrebiteľských úveroch. Nesprávnu RPMN je potrebné hodnotiť tak, ako keby údaj RPMN v zmluve uvedený nebol, pretože správny údaj o RPMN v zmluve absentuje.

69. Je povinnosťou veriteľa uviesť údaj o RPMN zodpovedajúci skutočnosti (teda zohľadňujúci všetky náklady s poskytnutím tohto úveru spojené), keďže dodávateľ je v porovnaní so spotrebiteľom profesionálom so skúsenosťami a výrazne lepšimi poznatkami v oblasti, v rámci ktorej vyvíja podnikateľskú činnosť. Bez toho, aby boli v zmluve uvedené objektívne údaje umožňujúce spotrebiteľovi orientovať sa medzi úvermi poskytovanými rôznymi dodávateľmi a posudzovať výhodnosť podmienok, za akých má byť spotrebiteľovi úver poskytnutý, nedochádza k naplneniu cieľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Uvedenie nesprávneho údaja o RPMN je skutočnosťou, ktorá nemôže byť na ťarchu spotrebiteľa a je práve na dodávateľovi ako profesionálne vystupujúcom subjekte, ktorého povinnosťou je konať s odbornou starostlivosťou tak, aby spotrebiteľa nezavádzal a poskytol mu pravdivé informácie o poskytovanom úvere.

70. Spotrebiteľia môžu právom očakávať, že im ako tzv. slabšej zmluvnej strane bude poskytnutá ochrana v rozsahu a kvalite ustanovenej platnými právnymi predpismi.

71. Taktiež ďalším dôvodom bezúročnosti úveru je to, ako to bolo vyššie uvedené, je to, že to, že zmluva neobsahuje výška, počet a termíny splátok v členení na istiny, úroky a iné poplatky, prípadné poradie v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia (náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa ust. § 9 ods. 2 písm. l) Zákona) sa poukazuje na nižšie uvedené rozhodnutie a závery rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo svojom rozsudku z 9. novembra 2016 vo veci C-42/15 Home Credit c/a Klára Bíróová, kde judikoval aj zdôraznenia limitov ochrany spotrebiteľa Súdny dvor Európskej únie. Právne závery prezentované Súdnym dvorom Európskej únie v rozsudku C-42/15 si vo svojej aplikačnej praxi osvojili aj sudy Slovenskej republiky, ktoré sa na predmetné závery vo svojich rozsudkoch odvolávajú. Konkrétne napr. Krajský súd v Banskej Bystrici v rozsudku zo dňa 14.12.2016, sp. zn. 17Co/963/2015.

72. Súd poukazuje, že vnútroštátny predpis je potrebné vykladať v súlade s účelom tejto Smernice. Smernica, ktorá hovorí k tejto problematike, sa v nej hovorí o frekvencii splátok. Aj pokiaľ riešil SD EÚ túto otázku vo veci C-42/15, z vyjadrenia SR k tejto kauze, dá sa zjednodušene povedať, že sudy si toto ustanovenie tak sami vysvetlili, pretože z hľadiska príkladu, ktorý je uvedený v rozhodnutí SD EÚ vo veci „voncusen kaman“ je možné také vysvetlenie, že dlžník je povinný zaplatiť splátku istiny, úrokov, poplatkov a to všetko v jeden deň.

73. Súd dospel k záveru, že eurokonformný výklad je možný aj v súlade s rozhodnutím SD EÚ vo veci C-42/15 a práve v tom zmysle, že slovné spojenie „výškou, počtom a termínom splátok istiny, úrokov a poplatkov“ možno vnímať tak, že sa tým myslí jedna splátka, ktorá obsahuje aj istinu, aj úroky aj poplatky, pri ktorej má byť uvedená jej výška, dátum a ich počet. V zákone sa však nehovorí o tom, že by mala byť uvedená oddelene istina, oddelene úroky a oddelene poplatky. Z uvedeného je zrejmé, že eurokonformný výklad je možný a dá sa uplatniť.

74. Smernica EP a Rady 2008/48/ES je takou smernicou, ktorá neumožňuje členským štátom prijať inú úpravu než zakotvuje táto harmonizačná Smernica. V príslušnom ustanovení tejto Smernice je výslovne uvedené, že je potrebné uviesť frekvenciu splátok.

75. Adresa veriteľa je taktiež jednou z obligatórnych náležitostí zmluvy o úvere, pričom pre splnenie tejto zákonom stanovenej požiadavky je potrebné, aby bola v zmluve o úvere výslovne uvedená. Je nepostačujúce, ak je adresa pre uplatnenie reklamácie alebo sťažnosti uvedená niekde v záverečných ustanoveniach zmluvy o úvere ako konštatuje žalovaný, aj to neurčito (t.j. nie presne vymedzená). Nemožno ani akceptovať argument predostretý žalovaným, že spotrebiteľ môže adresovať reklamáciu alebo sťažnosť priamo žalovanému, ktorého adresa je uvedená hneď pod názvom zmluvy o úvere. Nemožno vyžadovať od priemerného spotrebiteľa zisťovanie obligatórnych náležitostí zo zmluvy o

úvere nejakými dedukciami, nakoľko je povinnosťou dodávateľa (žalovaného) aby obligatórne náležitosti uvádzal do zmluvy o úvere v súlade s požiadavkami stanovenými príslušnými právnymi predpismi.

76. Vzhľadom na to, že súd dospel k záveru, že zmluvu je potrebné pokladať za bezúročnú a bez poplatkov, nemal povinnosť ďalej sa zaoberať obsahom predmetnej zmluvy v zmysle ďalšej eventuality žalobného návrhu v tom, či spĺňa aj ďalšie obligatórne náležitosti alebo nie.

77. Súd má za to, že pokiaľ ide o skúmanie bonity klienta, žalovaným predložené listiny sú nepostačujúce pre preukázanie skutočnosti, že naozaj žalovaný skúmal bonitu klienta v súlade s § 7 a § 11 zákona č. 129/2010 Z.z.. Navyše Výpis zo živnostenského registra bol vyhotovený dňa XX.XX.XXXX, čo teda logicky znamená, že táto listina nepochádza z času uzatvorenia Zmluvy o úvere medzi žalobcom a žalovaným.

78. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci

79. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

80. Žalobca bol v súdnom konaní úspešný v celom rozsahu, a preto mu súd priznal náhradu trov konania vo výške 100 %. O konkrétnej výške trov rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku. Odvolanie sa podáva na Okresný súd vo Veľkom Krtíši písomne v 3 vyhotoveniach a rozhoduje o ňom Krajský súd v Banskej Bystrici. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť stanovená týmto rozsudkom dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).